

عومەر عارف

مسنه فا صالح كهریم

كارامه‌ی سه‌ر كه وتوو له ماتماتيكدا، وه‌رگيريكی شاره‌زا، به‌كورتی كه‌م كه‌سی واهه‌لده‌كه‌وی، كه‌ جوهره‌ كۆمه‌كیه‌ك له‌ خوش و بستنیا هه‌تی، هه‌میشه‌ كۆپری عومەر عارف گه‌رم و گوپ بوو، هه‌رگیز له‌ ژانیا زبانی بۆ كه‌س نه‌بوو، ته‌نیا له‌ته‌ك خۆیدا خراب بوو، دنیا‌ی دابوه‌ به‌رو گوی‌ی نه‌ته‌دايه‌ ژبان و ته‌ندروستی خۆی.

به‌په‌چمه‌وانه‌شه‌وه‌ به‌ته‌نگ دلی هاورنیکانیه‌وه‌بوو، له‌ ته‌نگانه‌دا به‌ده‌نگیانه‌وه‌ ده‌هات و چی له‌ ده‌ست به‌هاتیه‌ درینگی نه‌ده‌کرد، گه‌روگرفتی نه‌وانی به‌ هی خۆی ده‌زانی.

عومەر عارف هه‌ر له‌یه‌كه‌م سالی به‌غدایه‌وه‌ كه‌ قوتانی بوو له‌ (دار المعلمین العالیه) تاشنايه‌تی له‌گه‌ل به‌ندبخانه‌كاندا په‌یدا کرد. له‌ مانگی كانوونی دووه‌می سالی ۱۹۴۹ له‌ بادی په‌كه‌م سالی راپه‌ربنه‌كه‌ی دژ به‌په‌یمان (پۆرتساوش) ده‌رگای كۆلیژه‌كان داخران و قوتایه‌كانیان به‌ره‌و شاره‌كانیان نارده‌وه. كاك عومهریش هاتبه‌وه‌ بۆ سلطانی. له‌به‌كینك له‌و خۆپیشاندا نانه‌ی نه‌و رۆژانه‌دا جله‌وی رینك خستن و سه‌رکردایه‌تی به‌و سپه‌رراوو، بۆ سه‌ر لی تیک‌دانی پۆلیس و (شوعبه‌ی تایه‌تی)، له‌ مزگه‌وتیکدا خه‌لكه‌كه‌ی كۆكرده‌وه‌و داره‌مه‌یتیکي به‌تال به‌په‌توو په‌ك داپۆشراو خرایه‌ سه‌رشانی چوار كه‌س و قوتایان و كرنكاران و كاسبكارانیش دوا‌ی كه‌وتن، كه‌ له‌ ته‌سحابه‌ سه‌پی تیه‌رین و ده‌ست به‌ (هوتاف) كیشان‌كرا، نه‌جا به‌ره‌ی میری تیگه‌بشتن كه‌ فیلبان لی‌كراوه‌، ده‌یان (پروخی) به‌رانه‌ریان ته‌ته‌قیه‌وه. كه‌ هیزی پۆلیس به‌ خۆیان و (دۆنکی) به‌كانیان‌وه‌ نزیکتر بوونه‌وه‌ له‌گه‌ل جه‌ماوه‌ر به‌ره‌نگاری په‌ك بوون، نه‌وسا به‌فهرمانی كاك عومەر داره‌مه‌یت دانراو بڵاوه‌ی لی‌كرا. هه‌ر پاش گه‌رانه‌وه‌ی بۆ به‌غدا گه‌راو نه‌جومه‌نی عورفی له‌ته‌ك سه‌دان‌ی وه‌ك خۆیا ره‌وانه‌ی به‌ندبخانه‌ی مه‌رکه‌زی کرد.

كات له‌دوا هه‌ناسه‌یدا بوو، ته‌م و هه‌وری‌ته‌و ئیواره‌یه‌ی مانگی فی‌یه‌كه‌م له‌ چوارچۆیه‌یه‌کی خه‌مگینا ته‌ی نواند.

ماوه‌یه‌ك بوو كاك عومەر عارفم نه‌بینیوو، بۆیه‌ كه‌ به‌یه‌ك گه‌بشتن زۆر بووم، به‌ده‌م رازو خوازوه‌ به‌ره‌و مالی خۆیان رۆبشتن. پێش ته‌وه‌ی ئاوانی لی‌یه‌كه‌م و به‌جی‌ی به‌یلم پیم ووت:

«كاكه‌ عومەر، باش بوو بیرم كه‌وته‌وه‌، دكتۆر مارف خه‌زنه‌دار له‌ اییره‌وه‌ نامه‌یه‌کی بۆ ناردووم ته‌لی: به‌كاك عومەر بلی‌ سلأوی لی‌ ده‌كه‌م، هه‌وی له‌ ده‌فته‌ریكی تایه‌تیدا به‌ده‌ست خه‌تی خۆی سه‌ر گورشته‌ی ژانیم بۆ سێته‌وه‌، له‌ وه‌لاما ووتی: زۆرباشه‌، به‌م زوانه‌ ده‌ستی پی‌ته‌كه‌م.

ته‌م ده‌زانی نه‌فریای نووسینی سه‌ر گورشته‌ی ژانیا ده‌كه‌وی و نه‌ یكی‌تریش پێكه‌وه‌ دانه‌نیشین و نه‌وه‌ دوا چاو پی‌كه‌وتن و دوا گه‌فتوگۆمان ئ. چ جوهره‌ پێش‌بینی‌یه‌ك بوو له‌و رۆژانه‌دا دكتۆر مارف داوا‌ی به‌سه‌ره‌اتی عومەر عارف بكات به‌ده‌ست خه‌تی خۆی؟ چ جوهره‌ دل‌خه‌به‌ردانێك ئی له‌و غه‌ریبه‌ ته‌وه‌ی بیربكه‌وته‌وه‌؟ ته‌ی بۆ ته‌و ئیواره‌یه‌ كاك عومەر ماسه‌وه‌ ئاره‌زووی ته‌وه‌ی بوو له‌ته‌ك هاورنیکانیا دانیشی؟ تۆ بلی‌ی به‌بیریا ئی كه‌ ته‌وه‌ دانیشتی مال‌ ئاوايه‌!

ئیت‌ر دوا‌ی ته‌و ئیواره‌یه‌ به‌ دوو رۆژ نه‌خۆش‌كه‌وت و به‌تی هۆشی براهه‌ خۆشخانه‌و تا ته‌و كاته‌ی گیانی سپارد له‌تی ئاگایدا بوو. پاش چه‌ند رۆژی له‌ شته‌نگاوی رۆژی ۱۹۸۶/۱۲/۲۳ گیانی سپارد و بۆیه‌كه‌جاری مال‌ ئاواپی لی‌ دین.

كه‌ چاویك به‌ لاپه‌ره‌كانی ژانیا عومەر عارف ده‌گه‌ڕین، بۆمان ده‌رده‌كه‌وی مروڤیكی هه‌لكه‌وتوو بوو، خۆپی‌گه‌بان‌وو قسه‌ خۆش، خۆبه‌خت‌كارو له‌ بوردوو، نووسه‌رو ره‌خه‌نگه‌ریكی زیه‌ره‌کی سه‌رده‌می خۆی، مامۆستا‌یه‌کی

كاك عومەر كاتيك كه خویندنی ته او کرد. بوو به ماموستای ماتماتیک له
سانهوی (تلکلیف). به پیکه نینهوه ده پیکه پرایهوه ده بوت:

«به خوا ئه م چوار ساله ی خویندنی (عانی) له سدر من زور کهوت، خو من
ئه ونده گیرام و به ربووم و ده رگرام و ده رگرامه وه، وای لی هات کهس به قه ده ر
من ره فیک ده وره ی نه ی، چونکه هه رساله ی ده بوومه هاوری ی چند
که سیک، که ده گیرام نه وان ده رده چونو ده بوونه ماموستا، که به رده بووم
سدر له نوی ده بوومه هاوری ی ده سته به کی تر له باره ی ژانی ئه و
سدرده مه به وه به که م رووداوی که زور جار به پیکه نینهوه پیمان ده پیکه پرایه وه
ئه وه بوو ده بوت:

«به که م سالان بوو، له به که م مانگدا له یانه ی قوتایان ئاهه نگیکی
قه شه نگیان بو سازکردین بو به کتر ناسین، ئه و میزه ی ئیمه که بری بووین له
چهند کوریک و چهند کچی و ماموستا به کیشان له ته کدا بوو، ده بوایه هه ره به که
ههستی و ناوی خو ی پیشکهش بکات و ته وقه له گه ل هاوری کانا بکات،
به ریکه وت من هیچ کامیام نه ده ناسی، کیژ له به کی نازدار هه ستا و به
نازیکه وه خو ی پیشکهش کرد که دهستی بو در بزکردم ناوی خو ی ووت:
له یلا، منیش به بزوتنه وه به کی شانوی ووت:

قه یس، ئیتر هاوری کان دایانه قاقای پیکه نین، کچهش له هه موان زیاتر.
ئه و (نوکه به له (عالیه) دهنگی دایه وه و بووه هوی ئه وه ی زیاتر لیم نریک
بینه وه له هه موان زیاتر هاوری و ناسیاوم هه ی».

كاك عومەر له گه ل ئه وه دا که وهك جاره ها ده پیکه پرایه وه له تمه نی منالیدا
ژانیکی ناله بارو سهخت و گوزه رانیکی ناهه ماری به سه بر دووه له نازی
دایکی خو ی ئی بهری بووه، به لأم ئه مه نه بو بووه گری له دلایو ته نانهت ئه و
خوشك و برایانه ی که له دایکی خو شی نه بوون له گه ل ئه وان ترا هه رگیز لیک
جیا نه ته کردنه وه، وه هه رده م بالی خو شه وستی به سه ر هه موانا راکیشابوو،
به ته نگ ئیش و ئازارو گرو گرتیان وه بوو، هه روهك چون له تهك هاوری کانا
زمان شیرین و قسه خوش بوو له گه ل ئه ندامانی خیزانه که شیانا هه ره و جو ره
بوو.

عومەر عارفی ئه دیب و نووسه رو رو نا کبیر، ئه گه ر ناله بارپی ژبان وازی لی
به تیا به و سه رومر خووی بدایه ته ئه وه ب. گو مام نه که بلیمه تیکه هه لکه وتوو
ده بوو له جیهانی ئه وه نی کوردیدا.

من زور که سم دیوه له وانه ی که شیعریان به زوری له به ره... به لأم ئه م د
که سی واهه نی چیرۆک و پهخشانی کوردی له به ری، ئه مه م به ته نیا له عوه
عارف بینوه. سه ره رای ئه وه ی که شیعری که له شاعیرانی زور له به ربوو
هه روه ها پهخشان و چیرۆکی شی له به ربوو، به تابهت نووسینه کانی (گوران
بله).

جاره ها له دانیشتی خو مانا گویم لی بووه که به هینی و له سه رخو (له به
وهك کاغه زیک نووسراو یان کتیبیک بخوینته وه، ده جووه دنیا تابهتیه که
(گوران) هوه و ده بوت:

«تواجه کانت له سه ر سه رم، بو سه رگه ردانیکی دلدار ی وه کوو من، چ
له وه خو شتره ئه وده ست و په نجه به ی دل ی ده رزی ئازن ته کات، ده ست
په نجه ی یاری نازداریت! که قسه ی ره ق کاغه زه که تان ده جارو بیست
ئه خوینمه وه، دل ی خو م ئه وه نده ی ئه و پارچه ئاوریشمه به اختیار
پیش جاو، که له به ر ده ست له پاش هه زاران ته رببو و ته قه ل هیت
چاوه نواری هه زاران نوو که ده رزی تره بو نه خشیکی تازه تری شیرین تر.. تا
د» چهن دین جار گویم لی ی بووه چیرۆکه کانی (کویره وه ری) له به ر
ئه گه پرایه وه، ئه و ئه ده به ی چیری لی وه به رگرتا به و کاری تی بگردا به هه رگیز
بری نه ده چه وه.

عومەر عارف وهك باسی ده کرد هه ر له منالیه وه له دنیا ی ئه وه بدا ژبا
(عارف عورفی) باوکی په کیک بووه له شاعیرانی سه رده می خو ی و شیعری
شاعیره کلاسیکه کانی جاره ها به گو ی عومه را داوه، با ئه وهش بلین
عومەر له گه ل باوکیا په یوه نده به کی تابه تیان هه بو وهك دوو هاوری له گه
په کدا مامه له یان ده کرد، هه ندی جار له سالانی په نجا کانا که به سه ردا
ده هاته وه بو سلانی به پیکه نینه وه ده بوت: «ئه م شه و باو کم ده عوه ق
کردووم».

له قوناغی قوتابخانه ی سانه ویشدا هاوری ی زور نریکی دوو شاعیر
ناسیاو بوو. به زوری له گه ل ئه وانا ده بینرا، ئه و دوو شاعیره ش ماموستایان (ع
ح. ب) و (کا که ی فلاح) بوون. ئه مه جگه له و هه موو په یوه نده ی
خو شه وستی و برابهتی و تیکه لی به ی که هه ر له زوه وه له تهك ماموستای شاع
(ئه حمه د هه ردی) دا هه یوو، هه روه ها له نریکی شه وه ماموستا (گوران)

س. له سه ره نای شهسته کانی شهوه تا دوا رږزی ژبانی له تله برای شاعیردا
ستا ع. ع. شهوتم) هاوری بوون. سه ره برای شهوهی که زور بهی ته دینه
وه کان هاوری بی بوون و ریزبانلی ده گرت.

کاتی که گوفاری (شهفق) له شاری که رکوک مومی له دایک بوونی بو
ر سیترا. شه سه رده مه کاک عومر ماموستا بوو له وی. هه ره له یه که م
یه وه به کیلک بوو له نه داندانی دهسته ی نو سه رانی شه و گوفاره نازیزه.
ی (هه سان) شه گه لی ووتاری جوانی بلا و کرده وه. چه قوشی له نووسینی
ی کس له وانتهی هه لپان ده گرت بو له هه سان دا.

له وه و دواش به ناوی (شه ن) شه وه چه ندین ووتاری له رږزنامه ی (نازادی) دا
کرده وه.

له ژماره دووی (شه فق) دا له ژیر ناوی (کوردو شاعر) انووسیه تی: (..)
ختیک به ووردی و به چاویکی پر په خنه وه سه بری ته ده به که مان بکه بن.
یبه تی دیوانه شاعر کان. جا که به راوردیکی ته او مان له گه ل یاسای
ده ی و له گه ل ته ده به به رزه کانی گیتی کرد. شه وه خته به خومان ته لین: نای
گه لیک کول و کویره و هرو دوا که و تووین له م باری ته ده بییه وه). له پاشان
لی:

(با بزاین شه زور بهی خوینده واران کورده بوچی شه وه نده سه ریان
دونه سه ر شاعر دانان. شه تیپ ریز کردن. وه نایا شه گه ره هانو
وینده واران به ره چیان نه ده شه وه. وه به ره خنه ی ته ده بی ی پاک و ناپاکیان -
ش جوی نه کرتی شه وه له خنامه کانی چی ته بی؟). هه نا ده لی:

(با بچینه وه سه ر بر بهی پستی باسه که مان. شه ری شه پاشا گه ردانی ی
شعر له چاپ کردنه چی به و چیان تی ته گه یه تی). هه ره ها ده لی:

(بینگومان کورد نیستا شه تی خوی به چیروک و لیکوینه وه ی ته ده بییه وه
هه ریک بکا، که خوشی به م چه شه نه ده به وه خه ریک کرد. شه دوا دیاره ژبانی
خوینده واریمان به ره و پشه وه ده روا). (۳)

له دوا پیدا د. احسان فواد به دوا ی شه ووتاره ی کاک عومر ووتاریکی

بلا و کرده وه له م روه وه پشتگیریی راو بو چونه کانی شه وی کرد بوو. (۳)

زور بهی ژماره کانی شه سه رده مه ی (شه فق) چی په خه ی عومر عارفیان
تیایه. له ژماره (۳) دا چند سه رنجیک ده رباره ی (رشته ی مرواری) پشان
ته دات. له ژماره به کی ترا ووتاریکی ده رباره ی نازم حکمت نووسیه و پارچه
شعیریکی شه وی به ناوی (مال ناوانی) ی وه کرده وه به کوردی. (۴) له ژماره به کی
تری هه مان گوفارا له یادی بیکه سا ده لی:

«ده سال له مه به ره. له رږزیکی ترف و گه رده لوولا. له رږزیکی سه خت و
کریته دا. نا له ورږزه دا - یادت به خیری - که هه رچه نده له رږزیکی وادا
به کیلک شه مرد. ته توت: به خوا شه رږزی مردن نییه، که چی خوشت
به رکه وتی نه که هه رږزیکی و سه رماو سوله بوو، به لکو له ورږزه ره شانه بوو که
زورمان له بادمانه که کاسه له که وچک بکه و تابه، به رده سه کانی نیستی عار
به بیانوی مه بادیی هه ددانه وه گه خه نیستان په روه ره کانیان له کونی به ندیخانه
توند شه کرد». (۵)

له سه ره نای شهسته کانا پشه کی بو که مه له چیروکیکی کاک مه محمود زیور نووسی.
هانی دابوو که خوی به م لقه ی ته ده به وه خه ریک بکات و به شیوازیکی ته ده بی ی جوان
به چند دیریک کورتی خه ست مه به سه کانی دابوه ده ست. له دوا پیدا شه پشه کیبه له
سه ری که وت و شه ویش که وته به ره (حمله) ی رږزنامه ی پروا.

به هه رحال عومر عارف له تله کاروان ته ده با دوورونزیک به رپوه بوو. ناسالی ۹۷۰
که به کیکی نو سه رانی کورد دامه زرا. عومر بوو به نه دندام وه بو به که م جار له شاری
سلیمانیدا دوو کوری ته ده بی ی سازکرا. به که میان بو شاعر دووه میان بو چیروک. له کوری
دووه مدا کاک عومر هه لسه نگاندنی چیروکیکی پی سپهر ابو (۶) نیستاش له بیرمه به م
رشته به ده ستی پی کرد: «نیواره به که به سیبون که رانا به ره و ژور ده بوومه وه که بچمه وه بو
ماله وه. له به ره ده رگای مالیکیدا دوو نافرته دانیشتیون. به کیکیان بو شه تی ته دوا و
ته بوت: «باجی مه حسوو. سال فلانه سال بو پروا ته به شه وه. گرافی بوو. هبج ده ست
نه ته که وت. ترس له ناو بوو. دنیا سارد بوو. تفت هه لدا به شه پی. سک به (حمله)
پروو. باوکی (حمله) ش - دوور تی له نیستا - گریبوو ره وانتهی شه خوارانه کرا بوو.
پی به که لیره پی به که لای شه بوو... تا... د».

له جا کاک عومر ووتی: خه لکیبه شه ده ست پی کردنه ساکاره که لافره نیکی
نه خوینده وار هه روا به ناسالی بو زینکی ته گتیرته وه. به لای نیوه وه له ده ست پی کردنی
چه نده ها چیروکی شه سه رده مه جوانرو روان تر و دیار تر نیه؟ هه دوا ی شه کوره به چه ند

رۇزنىڭ لە يەكەم ھەلىۋاردنى دەستەي بەرپۇتە بەرى لى سىلتانيدا رۇزى ۱ / ۱۰ / ۱۹۷۰
 كاك عومەر عارف لەتەك چەند نووسەرىكى ترا بە ئەندامى دەستەي بەرپۇتە بەرى لى
 سىلتانى يەككىنى نووسەرانى كورد ھەلىۋاردا. ئەو سالە بەشدارى ھەموو چالاككە كانى
 يەككىنى كرد. ھەروەھا لە بەرنامەكەي يەككىنى دا لە تەلفۇنى كەركوكا لە كۆرپكى نايەت
 بە (گۆران) دا، بەشدارى كرد.

ئىترەك لە نىكەو ئەگادارم لە گشت كۆنگرەكانى يەككىنى و ھەردوو مېرەجانى شىعو
 ھەر دوو دىدارى چىروكدا بەشداربوو.

كەچى كاتىك كۆچى دوانى كرد - داخى گرام - نەك چلەو كۆرى ماتەم، بەلكو
 لەرىنى پارچە بەرپۇتەكى رەشپىش نەگىرا كە دوو ووشەي بۇ ئىبا بنووسى. بەلام ھاورى
 نىكەكانى ئىكرا لە بەرى كردنى و لە پەرسەيدا بەخەمگىنى يەو بەشداربوونو لەتەك يادو
 بىرەوۋىرى و يادگارى رۇزانى رابوردوۋىدا دەزبان، ئەو ھەش شىكى ئاسايە لاي ئەوانەي
 قەدرى مرقۇف دەزانو بە شاناز يەو يادى ھەلۇستە مەردانەكانى دەكەنەو
 يادگارەكانى ھەمىشە لەگۇلدانى دىلانا بەسەوزى دەپارزىن.

لە سالانى خەفتاكانا عومەر عارف دەورپكى باللى لەو ھەزگىرانى كىنپى قوتانجانەكانا
 بىنى، تا لەدوايىدا بۇ بەسپۇزى لى پىرساو لە دەزگانى بەرپۇتە بەرىنى گشتى خويىندى
 كوردى وە بۇ ماوۋى بەك دوو سالە ھەرىم كارەو خەرىك بوو. لەسەردەمى دەرچوۋى
 گۆفارى (دەنگى مامۇستا) دا، گۆشە يەكان ھەبو بەناوى (ئىمارەي پىشوم خويىندەو)
 لەتەك مامۇستاپان محرم محمد امين و عبد العزيز خانقاو قەرەيدوون غەلى ئەمىنا روم
 لەو ىش ناكە بەشدارى پكات. ئەو بوو ئىمارە دووى بۇ ھەلسەنگاندىن و لە ئىمارە سى دا
 ووتارەكەي بىلوكرايەو. (۷)

ئەي ھاورى ئازىز

وا لەبەر چاومى. ئەو ئىپارانەي كە يەككىكت دەستگىر نەدەبوو شەوان بىگە يەنئە
 مالمەو. لە دوكانەكەي مامۇستا خەمە لاوۋو بەتەنيا بەرەو مالمەو لەرۇپشېتەو. ئىستاش
 ھەر بەتەنيايت.

شەوگار درىزەو پىكى ھاورپىكانت پىرەو ھەر پەرداخەكەي تۇ بەتالە، كۆرگەرمەو
 كورسى يەكەي تۇ لە چاۋەروانىدا بەو كەس لەسەرى دانائىشى... بەتاسەو چاۋەرىنى
 ھانتىن و نامەرزۇي ووشە شىرەكانتن.

بۇز كورنەو فرىاي بىرەكوتەووت ناكەوین. بېوۋرە - ھاورىم - ئەمە رۇزگارە.
 دەيان ئازىزەمان لەبەرچاۋ وون دەئى و شەوھا فرمىسكىان بۇ ھەلدە پىزىن و لە ئەنجامىدا
 ناچارىن كە خۇمان لەسەر - كۆست كەوتن - راپىتىن و فرامۇشى بە خۇمان بەدەين.

كاكە عومەر:

كاغەزە سىپەكانت بۇر ھەلگەراۋنو خەو زاۋەتە چاۋيان. دەمىكە لوول كرا
 ھېچيان لەسەر نەنووسراو. كىتەپكانت تۇزبان لى ئىشتەو دېرەكانى ناۋيان چاۋە
 لەگەل پىزانگەكانى چاۋە ماندوۋەكانا يەككىنى ماچ بىكەن.
 تەپلەكى جگەرەكەت وەك جاران پىرە لە ئاغزەو سووتو.
 كورسپەكەت، مېزە پىشۋەكەت، قەرەۋىلەكەت، پەنجەرى زوورەكە
 پەردەكانى، ھەموۋيان لەجىنى خۇياندانو دەستيان لى نەدراۋە ھەر تۇي كە لە چى
 خۇت نەماۋى ھەرچەند بىردەكەمەو، غەقلم ناپېرى كە ئىتر ناتىبەو ھەو جارپكى ترگ
 لە قسە خۇشەكانت نانى...

بەلام دەسەلەتلىك بەرامبەر بەمەرگك ھەبە.؟
 كى ئەتوانى بەرەنگارىنى و نەھىلى ئازىزىنى لى زەوت كا؟

ھەر ئەو ھەندەم دەسەلەتە لە دوو تۇيى دىلا ناۋو نىشانو يادگارەكانت پار
 ئىستاش بىچرىم بە گۆنناۋ بلىم: مال ناۋا. لەتەك گۆرانىشا بلىم:

**يادى گەرەنى و شىرىنى چاكى
 بەلگەي مانە بۇ زىانى پاكى!**

پەراۋىزەكان

- (۱) پەخشان: نامەيك بۇ خەرامان / ئەنجامى ھەلەست
- گۆران: ئەم پەخشانەي بەناوى «خوشەدەو بىلوكردۇتەو.
- (۲) گۆفارى شەفەق ئىمارەدو ۱۵ / ۲ / ۹۵۸: كوردو شىر

(۳) گۆفارى شەفەق ئىمارە پىنج و شەش مايس و خاۋەبرانى ۹۵۸ لەنووسىدە دا. احسان فۇاد دە
 ... لەو بىر باۋەرەي وتوتە كە زۇرى ھەلەستەكان كىچ و كان. ھەتاۋى لى ھانتوۋە ھەموو كە
 دەست بەدانە قەلەم ھەلەستىك بىلوكتەو... من زۇر لەگەتەم. وەواي ئەزانم ئەم پىۋىس
 ئەكەۋتە ئۇيالى ئەستۇي خاۋەن رۇزنامەو گۆفارە كوردىيەكان.
 دواۋەدوۋاش پىۋىستە ئىرەدا بلىم: من لەم چەند دېرەدا تەنيا چەند بەشىكى كەمى ئەم با
 دەرخستەو. ئەگىنا لە بىرۋاۋەرا تارادەيىكى زۇر لەگەل ووتارەكەي كاك (ھەسان) دام. جگە لە
 بەشىكى بىچكۇلانە تەنى كە دەرم خستەو.

- (۴) گۆفارى شەفەق ئىمارە تۇ نىرىنى يەكەمى ۹۵۸
- (۵) گۆفارى شەفەق ئىمارە ۱۱، ۱۲ / كانوۋنى يەكەمى ۹۵۸ يادى بىكەمى نىشان پەروەر
- (۶) ئەم كۆرە رۇزى ۲۳ / ۹ / ۹۷۰ لە ھۇلى زانكۆزى سىلتانى سازكرا سى چىرۆك لەلايەن: طە با
 جىهان عومەر و تاپەر سالىح سەعبەدەو خويىندەو. پەخەو ھەلسەنگانەنشىيان بەعبد السىدخان
 عومەر عارفو مستەفا سالىح كىرىم سىزرايو.
- (۷) گۆفارى دەنگى مامۇستا ئىمارە ۳ سالى بەك تەموزى ۱۹۷۱.